

27. 5. 2016

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Úhrada za rigorózní zkoušku jako nezdanitelná část základu daně

Při podávání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za loňský rok jsem se setkal se zajímavým problémem. A to, jestli je možné od základu daně odečíst úhradu za rigorózní zkoušku. Podle finanční správy to možné není. [1] Podle mého názoru by to však možné být mělo a níže vysvětlím proč.

Nezdanitelné části základu daně nalezneme v § 15 zákona č. [586/1992](#) Sb., o daních z příjmu (dále jen ZDP). Jedná se o položky, které je možné odečíst od základu daně, a které tedy snižují základ daně. V praxi jsou to nejčastěji poskytnuté dary, zaplacené příspěvky na penzijní připojištění či pojištění, členské příspěvky člena odborové organizace, atp. Podle § 15 odst. 8 ZDP lze rovněž od základu daně ve zdaňovacím období odečíst úhrady za **zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání** podle zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání.

Podle § 2 písm. b) zákona č. [179/2006](#) Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání se **dalším vzděláváním** rozumí **vzdělávací aktivity, které nejsou počátečním vzděláváním**. Podle § 2 písm. a) zákona č. [179/2006](#) Sb. se **počátečním vzděláváním** rozumí předškolní vzdělávání, základní vzdělávání, střední vzdělávání, vzdělávání v konzervatoři a vyšší odborné vzdělávání, uskutečňované podle zvláštního právního předpisu v mateřských školách, základních školách, středních školách, konzervatořích a vyšších odborných školách, a studium v akreditovaných studijních programech uskutečňovaných podle zvláštního právního předpisu vysokými školami nebo jejich součástmi.

Jak vyplývá z výše uvedeného, rigorózní studium nelze podřadit pod **počáteční vzdělávání**, jelikož se nejedná o akreditovaný studijní program na vysoké škole (k tomu viz <https://aspvs.isacc.msmt.cz>). Jestliže tedy není počátečním vzděláváním, musí se jednat o **další vzdělávání**, podle výše uvedené definice. Podle mého názoru by tak mělo být možné odečíst úhradu za rigorózní zkoušku od základu daně, jelikož se jedná o **zkoušku ověřující výsledek dalšího vzdělávání**.

Finanční správa však k tomu zaujímá jiný postoj. Podle výkladu finanční správy lze podle § 15 odst. 8 ZDP odečíst od základu daně pouze úhradu za zkoušky ověřující **profesní kvalifikaci**. K tomu pak odkazují na internetové stránky www.narodnikvalifikace.

Domnívám se tak, že se finanční správa dopouští nepřipustného restriktivního výkladu daného ustanovení v neprospěch poplatníka. Abychom mohli souhlasit s výkladem finanční správy, muselo by dané ustanovení znít přibližně nějak takto: „*Od základu daně ve zdaňovacím období lze odečíst úhradu za zkoušky ověřující **profesní kvalifikaci**...*“. Jenže takto dané ustanovení nezní.

Závěr

Pokud ještě k výše uvedenému vezmu v potaz zásadu daňového práva *In dubio mitius* [2], musím konstatovat, že by finanční správa měla úhradu za rigorózní zkoušku považovat podle § 15 odst. 8 ZDP za nezdanitelnou část základu daně. Podle mého názoru se jedná o zbytečnou diskriminaci, kdy úhradu za zkoušky např. na pokladní, sekretářku, instruktora kondiční chůze, atp. je možné podřadit

pod § 15 odst. 8 ZDP, ale na druhou stranu např. úhradu za advokátní zkoušky, jazykové zkoušky a právě za rigorózní zkoušku možné není. Proto se domnívám, že by finanční správa měla v tomto svůj výklad upravit. Nelze se ani obávat nějakého zneužívání daného ustanovení, pokud by finanční správa upravila svůj výklad, jelikož v § 15 odst. 8 ZDP je stanovena maximální částka, kterou lze za zdaňovací období odečíst. Bohužel si nemyslím, že by finanční správa svůj výklad jen tak upravila, cílem článku je tak spíše otevřít odbornou diskuzi k danému tématu.



JUDr. Ing. Martin Dirhan,
advokátní koncipient

[1] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[2] K tomu např. Nález Ústavního soudu IV. ÚS 666/02, kde je uvedeno: „za situace, kdy právo umožňuje dvojí výklad, nelze pominout, že na poli veřejného práva mohou státní orgány činit pouze to, co jim zákon výslovně umožňuje; z této maximy pak plyne, že při ukládání a vymáhání daní dle zákona (čl. 11 odst. 5 Listiny), tedy při de facto odnětí části nabytého vlastnictví, jsou orgány veřejné moci povinny ve smyslu čl. 4 odst. 4 Listiny šetřit podstatu a smysl základních práv a svobod – tedy v případě pochybností postupovat mírněji (in dubio mitius).“

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Aktuální judikatura k holdingovým strukturám](#)
- [Exkluzivita má svou cenu. NSS se vyjádřil k nájemnému mezi spojenými osobami](#)
- [Daňové změny a novinky 2026: Nová pravidla pro zaměstnanecké opce a benefity i změny v DPH u nemovitostí](#)
- [Společníci by neměli fakturovat své společnosti](#)
- [Do 5 milionů EUR bez prospektu cenných papírů - novela ZPKT!](#)